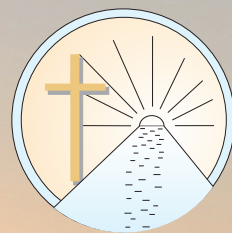

SIONS

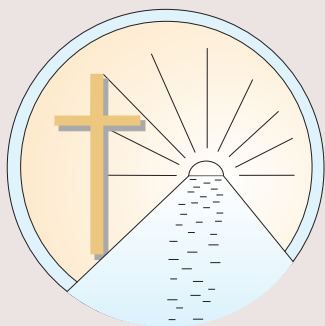
Missionstidning

Nr 2/2024

*Ledd av Anden kom han till templet, och när föräldrarna bar in barnet Jesus för att göra med honom som man brukade enligt lagen, tog han honom i sina armar och prisade Gud och sade:
»Herre, nu låter du din tjänare gå hem i frid, så som du har lovat, för mina ögon har sett din frälsning som du har berett inför alla folk: ett ljus med uppenbarelse för hedningarna och härlighet för ditt folk Israel.«*

LUKASEVANGELIET 2 : 27-32

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

ANSVARIG REDAKTÖR

Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 217 5410

REDAKTIONSRÅD

Maria Sundkvist, Ida Snell-
man, Kristian Gäddnäs,
Magnus Enlund, Eva Hagnäs,
Linnea Grankulla, Karl-Henrik
Snellman

LAYOUT

Firma David Forsblom
Tfn +358 50 408 6989
david.l.e.forsblom@gmail.com

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

TRYCK

Forsberg Printed
Communication Oy Ab

SIONS

Missionstidning

Nr 2/2024

REDAKTÖRENS HÄLSNING Kristi kyrka
och de orena andarna 4-6

Presentation av Radio LFF:s medieassistent 7

Jesus segrade för att frälsa oss 8-9

Jesus segrar över frestelserna 10-11

Jesus kastar det allt på Jesus 12-13

BARNATRO Jag är ... världens ljus 14-15

UNGDOMSFLIK Hur ska jag vara
en god ledare som kristen? 16-17

Om bönen 18-19

UR ANDRA TIDNINGAR Transvården har
politiserats • Samordnad attack
mot kristna i Pakistan 20-21

Annonser och information
om prenumerationer 22-23

Kommande helgdagar

Kyndelmässodagen • LUK 2:22 – 33 • *Kristus, utstrålningen av Guds härlighet*
Fastlagssöndagen (Esto mihi) • MARK 10:32–45 • *Guds kärleks offerväg*
Första söndagen i fastan (Invocavit) • MARK 1:12–13 • *Jesus segrar över frestelserna*
Andra söndagen i fastan (Reminiscere) • MARK 9:17–29 • *Bön och tro*

BEKÄNNELSESKRIFTERNA

Schmalkaldiska artiklarna / Tredje delen

/ Om altarets sakrament

Här lära vi, att brödet och vinet i nattvarden äro Kristi sanna lekamen och blod, som utdelas åt och mottagas av icke blott fromma, utan även ogudaktiga kristna.

Vidare, att man icke skall utdela nattvarden endast under en form. Vi behöva icke alls den höga visheten, som lär oss, att i den ena gestalten lika mycket innehålles som i båda, såsom sofisterna och kyrkomötet i Konstanz lära. Ty även om det vore sant, att i den ena gestalten lika mycket innehölles som i båda, så står dock utdelandet av nattvarden blott under den ena gestalten icke i överensstämmelse med den ordning och instiftelse, som Kristus förordnat och befallt. Särskilt utlämna vi i Guds namn till fördömmelse och förbannelse dem, som icke bara

låta bli de båda gestalterna vid nattvarens utdelande utan rent av övermodigt förbjuda, fördöma och stämpla detta som kätteri och därmed sätta sig själva upp emot och över Kristus, vår Herre och Gud.

Beträffande transsubstantiationen bry vi oss alls icke om den sofistiska spetsfundigheten i deras lära, att brödet och vinet upp-giva och förlora sin naturliga substans, så att kvar står endast formen och färgen av bröd, men icke något verkligt bröd. Det står nämligen bäst i överensstämmelse med Skriften, att brödet får vara och förbli bröd, såsom den helige Paulus själv kallar det, då han säger: »Brödet som vi bryta«, och: »Äte hon (människan) så av brödet.« +

MÖTES- KALENDER

3-4.2	Punsar
10-11.2	Näs
16-18.2	Karleby, vintermöte
24-25.2	Risöhall
2-3.3	Flynängen

*Gud, vår Frälsare,
vill att alla människor
ska bli frälsta och komma
till insikt om sanningen.
Gud är en, och en är medlare
mellan Gud och människor:
människan Kristus Jesus,
som gav sig själv till lösen
för alla. Detta vittnesbörd
skulle frambäras när
tiden var inne.*

FÖRSTA TIMOTEUSBREVET 2:4-6

Kristi kyrka och de orena andarna

SOM KRISTI EGNA kan kristna leva trygga genom svårigheter och kriser i livet. Gud har lovat att ta hand om oss. Som Kristi egna har kristna dessutom ett skydd mot en fiende som är starkare än hela mänskligheten och som ingen kan stå emot i egen kraft och med egna andliga tekniker. Inom indiska religioner försöker man skydda sig mot onda andar genom olika offer och böner som ska blidka andarna och göra dem välvilligt inställda. Samma mönster upprepar sig i nästan alla religioner.

I Markusevangeliet beskrivs människan som helt maktlös inför de onda andarna. Också lärjungarna stod maktlösa inför sådana. Inte heller de kunde driva ut andar när inte Jesus var med dem. Lärjungarnas maktlöshet och deras beroende av Jesus när de hade att göra med andar framgår av beskrivningarna i de inledande kapitlen i Markusevangeliet.

Å andra sidan är de onda andarna lika maktlösa när de möter Jesus.

DE ONDA ANDARNA OCH LÄRJUNGARNA

Markusevangeliets första berättelse om ett möte med onda andar kan vi läsa genast i det första kapitlet. Jesus har nyss blivit döpt och den helige Ande har kommit ner över honom (10). Den helige Andes första uppgift blir att föra Jesus ut i öknen för att möta Satan. Denna kända berättelse kan sammanfattas som en modell given av den he-

lige Ande för att visa hur Kristi kyrka ska agera när den möter onda andar – Jesus fastade och bad, ja, men hans verkliga vapen var hans gudomliga makt och att helt enkelt läsa Guds ord och lägga det emot djävulens läror.

Fasta som en metod för att bekämpa andar är inte den lösningsmodell som Markusevangeliet lyfter fram. Jesus undervisade uttryckligen att hans lärjungar inte ska fasta nu »*medan brudgummen är hos dem*« (2:19). Inte heller i den situationen där Jesus gav de tolv »*makt att driva ut onda andar*« och sände ut dem lärde han ut eller lyfte fram fasta som ett verktyg mot andar.

Lärjungarna predikade bättring och drev ut orena andar med Jesu löfte och fullmakt som grund. Den här betoningen är bekant för kristna. I Guds ord finns kraften – i Ordet allena. Det som Herren lovar, det sker. Han gav lärjungarna deras uppgift och makt att utföra uppgiften och sände sedan ut dem för att utföra den. Men varför kunde lärjungarna i en annan situation efter denna missionsresa då inte driva ut en oren ande?

Markus berättar att lärjungarna försökte hjälpa en man som bad dem driva ut en oren ande ur hans son. De klarade inte av att göra det. Jag tror att deras förvåning var stor. Fungerar det här likväl inte? Till slut frågade de Jesus: »*Varför kunde inte vi driva ut honom?*«

JESU SVAR

Jesus svarade kort på lärjungarnas fråga: »*Detta slag kan endast drivas ut med bön [och fasta]*«. I vissa grundtexter står det endast »med bön« medan andra, lite yngre texter har tillägget »och fasta«. Tillägget »fasta« tillför inget nytt till sakinnehållet, eftersom bönen är mer än fastan. En kristen som är tillsammans med brudgummen har hela Guds rikes kraft. Avsaknad av fasta är alltså inte svaret på frågan. Lösningen måste sökas på annat håll.

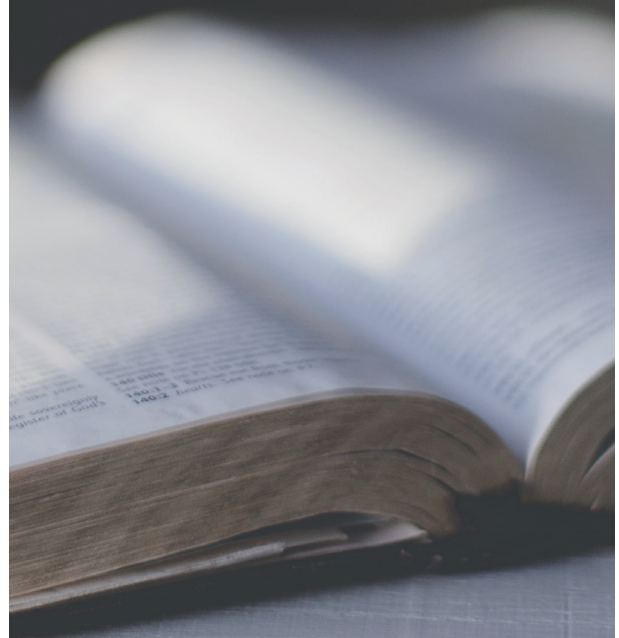
Lärjungarnas största problem var att de hade blivit ensamma. Bara en kort tid före det här hade Jesus tagit med sig tre av dem och gått upp på berget för att be. Lärjungarnas första missionsuppdrag hade avslutats redan för flera veckor sedan, och de hade berättat för Jesus om sin resa (6:30). Nu när de var ensamma och Jesus hade gått upp på förklaringsberget stod nio av dem inför en begäran om att de skulle utöva andlig makt över en oren ande. Men den här gången hade de inte blivit utsända och fått fullmakt att utföra uppgiften. Dessutom var inte heller Herren med dem. De saknade alltså två viktiga saker. Det är inte att undra på att lärjungarna var maktlösa.

Lärjungarnas maktlöshet låg alltså inte i att de hade fel teknik när de försökte driva ut den orena anden utan i att de inte hade fått fullmakt av Gud. Jesus, Guds son, var inte heller närvarande. Vi har redan tidigare konstaterat att Jesu svar på deras förvånade fråga var att de inte hade bett. Det att Jesus sa att bön hjälper grundar sig på att en svag människa i bönen söker sig till en som är starkare och ber Honom göra det som hon inte själv förmår. Via bön skulle Jesus ha varit närvarande även om han vid samma tidpunkt ännu hade befunnit sig på tiotals kilometers avstånd. Genom bön kan vi be Gud driva ut en oren ande, eftersom Jesus har makt att befälla över orena andar. Människan har blott och enbart en biroll i detta. Lärjungarna hade inte bett utan försökte i egen kraft. I detta skede hade de ännu inte förstått allt.

Jesus fastade och bad, ja, men hans

verkliga vapen var hans gudomliga makt och att helt enkelt läsa Guds ord och lägga det emot djävulens läror.

ATT DRIVA UT ORENA ANDAR I DAGENS VÄRLD

Endast Jesu Kristi närvaro kan driva ut onda andar. I Bibeln berättas det om några andeutdrivare som inte var kristna. Dessa försökte driva ut andar i Paulus och Jesus namn, men de hade ingenting att sätta emot andarnas kraft (Apg 19:13–17). Jesus var inte med dem eftersom de inte var kristna. Människan måste alltså vara döpt i Kristus och tro på honom för att klara av att stå emot andemakter (Ef 6:12).

Att driva ut onda andar ur icke-kristna eller människor som avfallit är dock en sådan uppgift som ingen enskild kristen bör ta sig an utan att ha fått en kallelse och uppgift av församlingen. Nödsituationer är förstås ett kapitel för sig, där varje kristen får använda bönenas gåva för att be Jesus befria en medmänniska.

I normala fall hör andeutdrivning till herdeämbetet, till herdar som är rätt vigda och kallade. Församlingens pastor(er) samlas tillsammans med församlingen för att be att Herren ska befria personen i fråga från den orena anden. Tillfället inleds med en psalm och bönen Fader vår, med den bön där Jesus själv har gett orden som vi kristna ska använda för att dagligen driva bort det onda – »fräls oss ifrån ondo«. Utöver detta kan man också be andra böner. Sedan läser man Bibelns löften om Jesu hjälp mot det onda, och slutligen befäller man att det onda, med löfena som grund och i Jesu Kristi namn, ska lämna personen. Därefter predikar man syndernas förlåtelse för personen (alternativt döps han/hon efter en kort dopundervisning, om denna inte är döpt) och läser Herrens välsignelse med handpåläggning. Den befriade personen ska stödas med förbön också under de efterföljande veckorna.

BESATTHET ÄR SÄLLSYNT

Samhällen där det finns många döpta är skyddade av dopets välsignelse, med den följden att verkliga fall av besatthet är mycket sällsynta. Det här blev jag undervisad i av den lettiska väckelsens fader, professorn och pastorn Robert Feltmannis, under en missionsresa till Lettland. När det gäller döpta människor kan ett avvikande, dramatiskt beteende bero på till exempel sjukdom eller andra behov och är alltså inte alls orsakat av onda andar. Med sådana människor ska man be på vanligt sätt i personlig förbön, och man kan också erbjuda dem möjligheten att bikta sig. Utöver det här kan redan uppmärksamhet och vänlighet som trossyskon visar hjälpa oss alla i våra olika rädsor och våndor.

Och Guds Son uppenbarades för att han skulle göra slut på djävulens gärningar (1 Joh 3:8).

Detta skriver jag till er för att ni skall veta att ni har evigt liv, ni som tror på Guds Sons namn. Och detta är den tillit vi har till honom, att om vi ber om något efter hans vilja, så hör han oss. Och när vi vet att han hör oss, vad vi än ber om, så vet vi också att vi redan har det som vi bett honom om. Om någon ser sin broder begå en synd som inte är till döds, skall han be, och Gud skall ge liv åt honom, åt dem som inte begår synd till döds (1 Joh 5:13–16).

Till sist, bli starka i Herren och i hans väldiga kraft. Tag på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp (Ef 6:10–11). ✚

Vesa Pöyhtäri

För mer info om ämnet [på finska], se <https://www.luterilainen.net/eksorkismi-raamatussa/>

Presentation av Radio LFF:s medieassistent

GUDS FRID!

Mitt namn är Robin Heikkilä och jag har fungerat som medieassistent på Radio LFF sedan oktobermånad 2022. Vid sidan om tjänsten som medieassistent har jag arbetat som ungdomsarbetare i Larsmo församling. Från och med nyår kommer jag att börja på heltid som medieassistent åt LFF.

Jag är 26 år. Uppvuxen i Bosund och bor i Holm, Larsmo. Till utbildningen är jag i kandidatskedet av mina studier i teologi vid Åbo Akademi.

Det känns roligt att ha fått möjligheten att arbeta med Radio LFF. När jag tänker på radion tänker jag ofta på antalet människor som berörs i evangelierna. Jesu brödunder gav mat till över fem tusen människor (Joh 6) och Jesus talade till en mycket stor folkhop från Petrus fiskebåt vid Gennesaretsjön (Luk 5).

Jag tänker mig att radioverksamheten också är lite som en av de fiskebåtarna – den tidens predikstol. Genom radion förkunnas evangeliet ut till människor nära

och fjärran och genom radion får vi lyssna till Jesu röst. Man kan heller aldrig veta exakt alla människor som lyssnar och tar del av radiosändningarna. Därför upplever jag också arbetet med radioverksamheten så viktigt och välsignat. Genom radion går ordet om Guds nåd och frälsning ut och vi får lita på Guds löfte: *»ordet som går ut från min mun. Det ska inte komma tillbaka till mig förgäves utan att ha gjort vad jag vill och utfört vad jag sänt det till«* (Jes 55:11).

Stöd och be gärna för alla som arbetar för och med Radio LFF, att allt arbete skulle bli till välsignelse för Guds rike!

Ta gärna kontakt ifall du har frågor, idéer eller respons angående radion. ✚

Robin Heikkilä

Vill du lyssna på tidigare radio-program?
Besök adressen
<https://www.lff.fi/radio-arkiv/>

Kontaktuppgifter till medieassistent Robin Heikkilä: robin.heikkila@lff.fi • 040 355 9980

Jesus segrade för att frälsa oss

FÖRSTA SÖNDAGEN I FASTAN • MATTEUSEVANGELIET 16:21-23

DEN HÄR SÖNDAGEN PÅMINNER OSS om frestelser som vi möter som kristna. I början av vår Bibel, 1 Mos 3, läser vi om hur Ormen kom för att fresta de första människorna. De föll för frestelsen med den följden att ondskan, synden, kom in och förstörde vår värld och oss människor. Efter detta finns den Onde med i Guds goda värld som en förstörande makt. Vi ser det på många sätt i världen i dag. Inte minst krigen som pågår med all den ofattbara ondskan och allt det lidande som det för med sig. Dessutom får vi ständigt bud om naturkatastrofer med tiotusentals offer.

Vi blir också påmind om att den Onde dessutom verkar på ett personligt plan för att förstöra vårt liv och vår gemenskap. Ingen av oss lämnas i fred för frestaren. Dessutom, när han angriper oss så har han en hållhake hos oss som gärna bejakar frestelsen. Sedan syndafallet är vi Adams och Evas barn och bär på arvsyndan som ständigt vill få oss på fall.

Också Jesus frestades. Efter sitt dop vid Jordanfloden fördes han ut i öknen och frestades av Djävulen i fyrtio dagar. Han försökte få Guds Son på fall, och därmed göra hela Guds frälsningsplan omintet. Lagg märke till att Bibeln talar om den Onde som en personlig makt som talar till oss, vill leda oss i olydnad och olycka. Han är lögnens fader. Han är vargen som kommer för att riva

fåren och tjuven som kommer för att slakta, döda och förskingra. Jesus säger att han kan fördärva både själ och kropp i Gehenna. Djävulen är en personlig makt som vill förstöra ditt och mitt liv för tid och evighet. Därför skall vi frukta honom.

När Gud sände sin son Jesus i världen så gick kampen mellan Gud och Djävulen in i ett avgörande skede. Guds fiende visste vad som gällde. Därför försökte han genast genom Herodes döda Jesusbarnet. När Jesus frestades i öknen måste vi förstå det som verkliga försök att få hela Guds plan att frälsa oss människor om intet. Jesus »blev frestad i allt liksom vi, men utan synd« (Hebr 4:15). Han var och är den första som segrat över Frestaren, och han segrade för att kunna rädda oss alla andra som inte kan undgå att falla i synd. När Jesus övervann frestelsen heter det att: »Djävulen lämnade honom för en tid.«

Vid Cesarea Filippi gjorde Frestaren ett nytt anfall. Det var igen vid en avgörande stund. Petrus hade nyss bekänt att Jesus är Messias, Guds Son. Och Jesus hade glatt sig över Petrus bekännelse: »Salig är du, Simon, Jonas son. Ty kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himmelen.« Den insikt, eller tro, som Petrus bekände var inte något som han själv hade kommit på. Den var ett verk av Gud själv. En tro född av Guds Helige Ande, en innerlig gemenskap med Frälsaren Jesus.

I detta sammanhang började Jesus tala om sitt lidande och sin förestående död och uppståndelse i Jerusalem. Det kunde inte Petrus förstå. Han tog Jesus avsides och börjar motsäga honom: »*Gud är nådig mot dig. Detta skall aldrig hända dig.*« Det var en uppriktig omtanke om Jesus och om det som Petrus kunde tänka om frälsningen och det kommande Gudsriket. Jesus svarar med en svidande tillrättavisning: »*Gå bort ifrån mig, Satan. Du vill få mig på fall. Vad du tänker är inte Guds tankar utan människotankar.*« Jesus såg att Frestaren försökte förhindra Guds plan att frälsa oss genom Jesu lidande, korsdöd och uppståndelse. Frestaren talade nu genom Petrus, utan att Petrus visste om det. Hans förslag var omtänksamt och välmenat. Varför skulle han som visat sin allmakt på så många sätt utsätta sig för lidande och ond död!

Detta är den stora frestelsen för oss kristna i alla tider: att låta oss styras av våra egna eller omgivningens tankar och uppfattningar om vad som är riktigt och vad som är klokt för stunden och vad som verkar kärleksfullt, i stället för att låta Guds ord vara den auktoritet som vi böjer oss under. Frestaren använder fortfarande samma metod som i syndafallet. I lustgården fanns ett gott träd. Det fanns ingen rimlig orsak till att man inte fick äta av det trädets frukt. Men våra tankar och uppfattningar behöver underordnas det som Gud uppenbarar i sitt ord: »*Mina tankar är inte era tankar, och era vägar är inte mina vägar, säger Herren*« (Jes 55:8).

När Jesus frestades i öknen svarade han: »*Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun.*« Det finns ett ord som utgått från Gud och som därför är avgörande för oss alla i alla tider. Ett rätt och rättfärdigt och lyckligt liv måste alltid grunda sig på Guds vilja.

Det finns en viss tröst för oss i detta att

Petrus kunde missta sig, och antagligen ovetande bli ett språkrör för Frestare. Det skedde inte bara den här gången, senare när hans Herre skulle bli dömd och bortförd till lidandet och korsdöden kom Petrus att förneka Herren. Också de bästa av oss misstar sig, faller för frestarens list i olika synder, ibland helt ovetande. Det är viktigt att vi då lägger märke till att Mästaren inte överger Petrus, utan tillrättavisar och ber för honom, att hans tro inte skall bli omintet när Satan tillåts att sålla Jesu lärjungar som vet (Luk 22:31). Jesus vet så mycket mera än vi att vi ständigt är beroende av frukten av hans kärleks offerväg. Utan Guds nåd, förlåtelse och kärlek är vi förlorade.

I vår kristna tro handlar det inte om vad vi kan göra, vilka insikter vi kan ha eller hur vi lyckas klara av frestelser, för att bli frälsta. Det handlar uteslutande om att Gud sänder sin Son Jesus till oss för att söka upp oss och rädda oss så att inte fienden får förleda oss till den olycka som gäller både för tid och evighet, och att vi håller oss till Jesus.

Han har stridit för oss. Han har segrat i frestelserna, när vi har fallit. Han har ensam, utan någon människas bistånd, skaffat oss en fullkomlig frälsning från all synd och alla misstag vi så ofta faller i. Det gjorde han när han gick lidandsvägen till Jerusalem för att ta på sig mina och dina synder på Golgata kors och i sin uppståndelse skaffa oss en fullkomlig försoning som gäller i tid och evighet inför Gud. Därför kan vi nu frimodigt tro på honom, och ta vår tillflykt till Honom i all vår nöd. Genom honom och i hans försoningsblod får vi också nu tro alla våra synder och brister vara förlättna och frimodigt gå vidare i troslivet, förvissade om att han går med oss. Han som ensam övervunnit all Ondskans makter. +

Markus Ventin

Jesus segrar över frestelserna

PREDIKAN PÅ FÖRSTA SÖNDAGEN I FASTAN (FÖRKORTAD)
EVANGELIEUM: MATTEUSEVANGELIET 4:1-11

NÄR HERREN EFTER ATT HA FASTAT i fyrtio dygn kände hunger, föreslår Satan att Jesus skall bjuda stenar att bli bröd. Människor blir ännu ofta utsatta för denna frestelse, nämligen att kristendomen skall medföra rikedom och goda dagar efter ett köttsligt sinne. Och trots att otrogna och giriga präster och klockare göder sig under ämbetets namn inom kristenheten, så har Herren inte givit löfte om att annat skulle följa med kristendomen än det välsignade dagliga brödet,

vilket vi också lärts att bedja om. Guds rike är ej mat och dryck utan rättfärdighet, frid och fröjd i den Helige Ande. I överensstämmelse med detta försvarar sig Herren Jesus mot Satan. Härmed visar han att man för syndafallets skull med flit måste arbeta för det dagliga brödet enligt Guds förordning. På annat sätt kan syndakroppen ej skötas eller tyglas, varför också de lata faller i de hemskaste synder. Och även om Jesus skulle ha kunnat få bröd av stenar, så passade det honom inte att ens till det minsta följa Satans råd.

Så passar det inte heller för oss att göra något som inte är enligt Herrens ord. Ändå vill några giriga enligt Satans befallning hos sig behålla och förvandla till bröd de med orätt förvärvade ägodelarnas stenar, ätande och njutande av en annans egendom, trots att de skulle kunna återställa allt. Sådana njuter ännu ej av Kristi nåds frihet utan förgås med dessa stenar. För det andra vill Satan upplyfta Herren till uppblåsthetens synd, förfalskande Skriften på templets tinnar. Jesus faller även denna frestelse med Skriften. Härav lär vi oss att djävulen ofta ställer framför oss frestelse till uppblåsthet

För det andra vill Satan upplyfta Herren till uppblåsthetens synd, förfalskande Skriften på templets tinnar. Jesus faller även denna frestelse med Skriften.

och traktar efter att bli den bästa kristna. Och de, som strävar efter gärningar med lagen och inte Kristi kärlek som rättesnöre till ett fromt leverne, hamnar till slut i denna odugliga brunn. Kännetecknen för detta ofruktsamma tillstånd är ett strängt observerande och dömande av bröders och systers fel, självförnöjsamhet, förakt för vittnesbördets ord, ringaktade av Kristi hjord och partisinne.

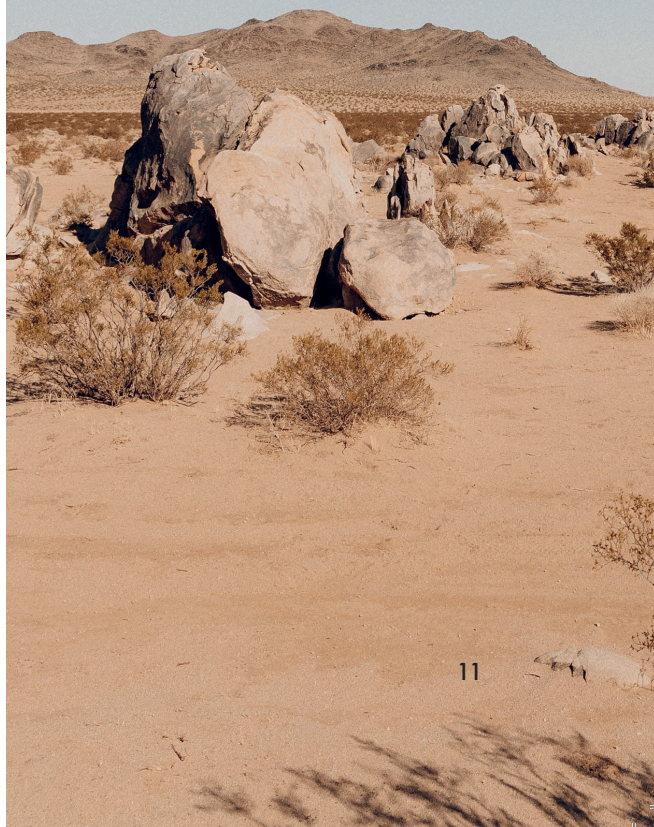
De, som Satan har fått upp på templets tinnar, förargas till sist på den levande kristendomen. Ty de bryter av sig benen vid nedhoppet och låter sig sällan ledas till härbärgat för att bli helade. För det tredje erbjuder denna världens gud hela sitt rike och dess härlighet åt vår Herre, om den bara ödmjukt tillbeder honom. Med detta ville ormen göra Kristus till en världslig herre och till sin medhjälpare. Men Jesus säger: »Gå bort Satan, ty det är skrivet: 'Herren din Gud skall du tillbedja och honom allena skall du tjäna.'« Då övergav djävulen honom och se, änglarna gingo fram och tjänade honom. Och vi vet det väl, att om vi skulle blygas för kristendomen och förneka vårt liv i Jesus, då skulle vi duga för världen. Så har också den starka vänskapen till världen för många till förtappelse, ty bedrövelse, smädelse, och smålek började komma för Jesu namns skull. Ty ormen har med guld förgyllt världsvänskapens bägare och blandat sin vredes vin med honom och skrivit på dess sida: ära och goda dagar, glädje, fröjd, vällust och njutning. Detta vill han nu låta människostackarna dricka, fullt av orenhet och hat mot Gud. I kraft av Guds namn må vi säga till frestaren: gå bort Satan, så att Jesus får rum i mitt hjärta! Och i sanning lovade ormen åt Adam och Eva många goda ting, men efteråt fick våra anföräldrar klaga: ormen lurade mig. +

Aatu Laitinen, *Evangeliepredikningarna*

”

Men Jesus säger: »Gå bort Satan, ty det är skrivet: 'Herren

din Gud skall du tillbedja och honom allena skall du tjäna.'« Då övergav djävulen honom och se, änglarna gingo fram och tjänade honom.

Jag kastar det allt på Jesus

1. Jag kastar det allt på Jesus som ängslar och trycker mig,
ty synden, den tyngsta bördan, en gång han ju lagt uppå sig.
Nu skall den inte fördöma, ej över mig råda mer,
ty helig, ren och rätt färdig mig Fadern i Sonen ser.

2. Jag kastar det allt på Jesus, min svaghet och stora brist,
mitt mörker, min köld, min tröghet, min hjälplöshet först och sist.
Han ensam är mäktig giva den frukt han hos mig vill se:
O må han min vilja böja och låta sin vilja ske.

3. Jag kastar det allt på Jesus, min möda för varje dag,
de stora och små bekymmer av tusende skilda slag.
Hans leende kläder öknen för mig uti rosor än
och räcker han malörtsbägarn, med sötma han blandar den.

4. Jag kastar det allt på Jesus, min kallelse värv likväl,
min omsorg för dem jag älskar, min oro för kropp och själ,
de bävande framtidsfrågor som griper i hjärtat tag,
de tysta, de mörka tvivel, som höljer i moln Guds dag.

5. Jag kastar det allt på Jesus, ty så har han mig befallt,
och han har på allvar lovat själv sörja för allt, ja allt!
Så börjar jag utan omsorg var dag jag här möta får
och beder: Var med mig, Herre, idag som du var igår!

SIONS SÅNGER 172 • LINA SANDELL

JAG ÄR ...

I JOHANNESSEVANGELIET BESKRIVER Jesus sig själv med hjälp av sju olika bilder. Genom de här bilderna kan vi bättre förstå vem Jesus är. Det första bilden var: Jag är livets bröd. Här kommer den andra bilden.

JAG ÄR ... VÄRLDENS LJUS

Du som är livets ljus,
gör mej till ljusets barn.
Du som är livets ljus,
gör mej till ljusets barn,

Du lilla barn i krubban,
välkommen till vår jord.
Du är det Sanna Ljuset,
efter Profetens ord.

Tack för att du har kommit
med ditt himlaljus.
Låt det få lysa över oss,
tändas i varje hus.

När jag skriver det här så är det bara fyra dagar kvar till jul. När du läser det så känns julen säkert redan avlägsen och vi har hunnit en bit in på det nya året. Ändå skadar det inte att titta lite tillbaka på julen och julens budskap.

Som några av er vet så jobbar jag som klasslärare och i vår skola hade vi bestämt att göra julfesten lite annorlunda den här gången. Vi ville också testa att ha julfesten i kyrkan. Vi planerade därför en julfest som

samtidigt var en julkonsert där temat var Ljus i mörkret. Vi tågade in med ljus i händerna, Lucia bar fram sitt budskap om ljus och vi sjöng flera sånger som handlade om ljus och om hur ljuset vinner över mörkret.

Under julfesten kom det fram att vi kan tända ljus för att lysa upp det mörka och vi kan vara små ljus för varandra på olika sätt. Tänk på någon gång när du varit lite ledsen eller orolig över något. Då kanske någon har sagt något snällt åt dig eller gett dig en kram. Minns du den varma och sköna känslan i hjärtat? Den personen lyste upp ditt mörker och du blev förhoppningsvis lite gladare. Vi kan tända ljus för varandra när vi hjälper varandra på olika sätt eller ger varandra en komplimang. Det behövs så lite. Redan att vi lyssnar på varandra och ser varandra hjälper.

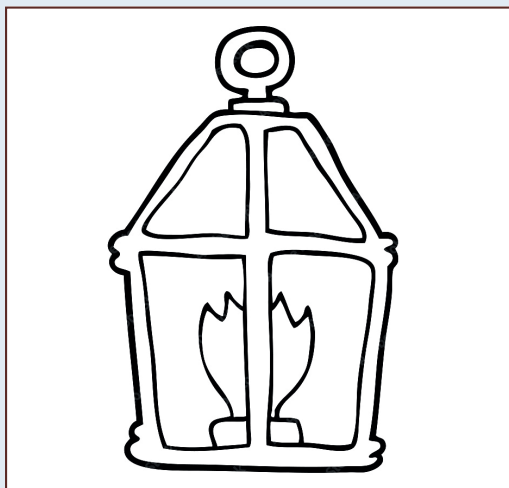
På vår julfest ville vi förstås också lyfta fram julens huvudperson, det största och viktigaste ljuset, nämligen Jesus. Han är vårt ljus och vårt hopp. Så här säger han om sig själv i Johannesevangeliet: *»Jag är världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.«* På julfesten läste två pojkar de ord som profeten Jesaja skrev flera hundra år före Jesus föddes: *»Det folk som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land ska ljuset stråla fram.«* Lite längre fram förklarar Jesaja vem det här ljuset är: *»För ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn*

Jesus kom till jorden för att erbjuda oss och alla människor ljus och hopp om ett evigt liv. Och tänk, det får vi som en gåva, helt gratis!

är *Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste*« (Jes 9:2, 6).

Vi kan ha det jobbigt och det kan kännas mörkt i världen med krig, naturkatastrofer, sjukdomar, klimatförändringar, dyrare mat osv, men om vi har Jesus med oss i livet så behöver vi aldrig vara oroliga eller rädda. För: *»Ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det«* (Joh 1:5). Testa att tända ett ljus i ett helt mörkt rum, så får du se vad som händer. Fast mörkret är så stort och ljuset så litet, så har det stora mörkret ingen chans mot det lilla ljuset. Ljuset gör att allting syns, allt känns bättre, tryggare och varmare. På samma sätt kan vi låta Jesus lysa upp våra hjärtan och visa på sådant som vi behöver lägga bort, sådant som vi

kallar synd. När vi följer Jesus så har vi det ljus vi behöver för att inte gå fel. Han lyser upp vägen för oss och visar hur vi ska leva, han ger oss frid och glädje och han tröstar oss när vi har det jobbigt. Det gör han genom sitt ord.

Jesus kom till jorden för att erbjuda oss och alla människor ljus och hopp om ett evigt liv. Och tänk, det får vi som en gåva, helt gratis! Vi behöver inte bete oss på något visst sätt eller göra något speciellt för att få evigt liv i himlen med Jesus. Han gjorde det som behövde göras, och det gjorde han när han föddes som ett litet barn i ett stall och sedan dog för vår skull. Han kom ner till oss för att rädda oss och för att visa på ljuset som en gång för alla har övervunnit mörkret. Så låt oss vandra i ljuset. Låt oss hålla oss nära Jesus, världens ljus.

Ja, Jesus, tack för att *»Ditt ord är mina fötters lykta och ett ljus på min stig«* (Ps 119:105). Tack för att du är det sanna ljuset och tack för att du har besegrat mörkret. Hjälp oss att alltid leva nära dig.

I Jesu namn, amen! +

Sanna Östman

På vår julfest ville vi förstås också lyfta fram julens huvudperson, det största och viktigaste ljuset, nämligen Jesus. Han är vårt ljus och vårt hopp.

Hur ska jag vara en god ledare som kristen?

GUDS FRID UNGDOMAR! I den här ungdomsfliken ska vi få lära oss av en biblisk person, som är en bra ledare. I olika uppgifter som vi har i livet kan vi ibland få en roll som innebär att vara ledare, eller att vara underställd en ledare. Hur kan vi hjälpa ledare, eller vara goda ledare som kristna? Förra hösten spelade jag in ett avsnitt om Esra och Nehemja med en gäst i GF-podden i radion, och efter det pratade jag sedan i hjälpleदारutbildningen om kristet ledarskap utgående från Nehemja. Ungdomar, jag tror att Nehemja har mycket att lära oss om ledarskap. Jag ska därför gå igenom fem viktiga saker att tänka på som kristen ledare, men före det ska vi kort gå igenom vad som hade hänt tidigare.

Vad har hänt tidigare?

Nehemja har av en av sina landsmän hört om den förskräckliga situationen i Jerusalem, då murarna är nerrivna och folket är i stor nöd. De flesta av judarna lever i fångenskap borta från sitt land. Nehemja är också en av dessa. Gud har uppmanat Israels folk att söka det lands bästa dit de kommer, och det har Nehemja gjort eftersom han har en av de högsta jobben i perserriket, han är nämligen kungens munskänk. Det betyder att han smakade all kungens mat och dryck för att trygga kungens säkerhet.

Är ni intresserad av att få höra mera om Esra och Nehemja så rekommenderar jag att ni lyssnar till GF-poddens avsnitt 73 där Albert Häggblom är med som sakkunnig gäst. Avsnittet finns i LFF:s radioarkiv och

på de flesta kända podcastplattformerna. En del som kommer fram här i artikeln fick jag själv höra honom tala om i avsnittet.

Fem viktiga tips om ledarskap med Nehemja som förebild

1. ATT LEVA I BÖN TILL GUD

När Nehemja får höra om den bedrövliga situationen står det att han satte sig ner och grät. Det står att han sörjde i flera dagar och fastade och bad när han får höra om folkets nöd och stadsmurens skick. Han har alltså en nöd och kommer med den till Herren i bön. Så vill Gud också att vi gör när vi är i nöd. Nehemjas bön innehåller en bekännelse över sina synder, hans släkts synder, men också hela Israels folks synder. Han är ödmjuk och ber till Gud om förbarmande och griper tag i de löften som Gud har gett (Neh 1:6–9). Hans bön innehåller också en slags tanke om han på något sätt kunde stå till tjänst och det tyder på att Nehemja säger: »Sänd mig« (Neh 1:11, 2:4–5). Vi ser också i Nehemja att han både använder sig av kortare och längre böner till Gud. Bön och arbete är heller inga motsatser för honom (Neh 4:7–9).

2. VISION OCH FÖRUTSEENDE PLANERING

Nehemja hade förutom bön också funderat på djupet och visionerat hur bygget av Jerusalems mur kunde komma igång, och vad som behövde hända för att det skulle bli möjligt, redan innan han hade fått uppdraget att börja leda bygget. När perserkung-

en frågade Nehemja vad han behövde hade han listan klar vad som krävdes för att komma igång. Det är alltså inte fel att lägga upp en strategi som ledare (Neh 2:4–9).

3. FÖRSIKTIGHET OCH REALISTISKA FÖRVÄNTNINGAR

Trots hans goda förberedelse före bygget kom igång, ville Nehemja ändå med egna ögon titta efter och bedöma lägget med Jerusalems murar. Han sade inte åt någon vad han planerade, utan bedömde själv noggrant läget. Han tog bara med några få män och inspekterade staden om natten. När han sett allt med egna ögon berättade han om sina planer för föreståndarna, judarna, prästerna, stormännen och de övriga som skulle utföra jobbet. Då står det att de som hör Nehemja fattar mod och bestämmer sig för att börja bygga (Neh 2:11–18). Det är alltså viktigt att inte ha alltför högt flygande planer som inte kan förankras i det verkliga. Nehemja preciserar eventuellt sin tidigare bedömning efter att han har sett allt det nödvändiga.

4. ORGANISERING OCH MÅLMEDVETENHET

Nehemja hade ingen möjlighet att själv göra jobbet, utan han planerade så att var och en fick sin bestämda uppgift i murbygget. Arbetarna var uppdelade i många olika arbetsgrupper som fick ansvar för en särskild sträcka på muren. Ett av Nehemjas genidrag var bland annat att de som byggde, ofta gjorde det strax intill sitt eget hus, vilket motiverade byggandet eftersom en skyddande mur var viktigt skydd mot fiendernas plundringsattacker. Efter organiseringen var det också viktigt med målmedvetenhet. Projektet hade många fiender som inte ville att muren skulle bli uppbyggd. Gång på gång genom Nehemja bok ser vi hur fienderna försöker locka Nehemja bort

från byggandet. Det ena kreativa påhoppet efter det andra avlöste varandra, men Nehemja förstod deras avsikter och hade hela tiden målet i sikte. Muren skulle uppbyggas (Neh 6:1–14).

5. OMSORG OM PERSONERNA

I Nehemja ser vi hur de fattiga lider och far illa. Bygget tär hårdast på dem och några av dem har till och med hamnat att sälja sina söner och döttrar som slavar eftersom de håller på att gå under. När Nehemja får reda på detta förmanar han de rika kraftigt och uppmanar dem att inte kräva det som deras judiska landsmän är skyldiga dem. Han säger att det är ocker de bedriver mot dem. De har närmare bestämt gjort oskäligen avtal där de fattiga hamnar att sälja nästan allt de äger. Han föregår själv med gott exempel och säger att han själv inte ska ta ut det som folk är skyldiga honom och låter även 150 personer äta på hans bekostnad. Nehemja tar även ett löfte av de rika och binder dem till att hålla löftet under stränga förmaningar och konsekvenser för dem som inte gör det. Det här får vi också ta till oss, så att inte människorna glöms i visions- och planeringsskedet eller under arbetets gång.

Här har vi fem tips att hålla sig till om man vill vara en god ledare. Det finns också mycket annat intressant ur ledarskapssynvinkel i Nehemja. Viktigt att lägga märke till är att Nehemja kände till Bibeln väl, det ser vi genom hans böner. En annan sak av betydelse hittar vi också hos Nehemja. Han stiger tillbaka sedan när Guds ord predikas och låter den skriftlärde Esra och hans medbröder stiga fram. Han förstod sin uppgift väl. Muren skulle byggas och det var just den uppgiften som Herren hade utsett honom att ansvara för. ✚

Kevin Nyfelt, ungdomsledare

Om bönen

»HERRE, SÄND NÅGON KRISTEN TILL MIG!«

Hon låg där i sin lägenhet den där morgonen. Livsmattans färger var mest i grått och åter grått. I sin bönesuck låg en försiktig vädjan om att få ett besök idag. Samtidigt tvivlade hon på hur något sådant ens skulle kunna vara möjligt.

Då de två, senare samma eftermiddag, skildes åt efter te och viktigt samtal, avslöjade hon för en av kvinnorna i den här intervjun om morgonens bönesuck. Så här kan vi få bli någon annan människas bönesvar, utan att själva veta om det!

Brevet till Timoteus (2 Tim 1:5) låter oss få se hur generation efter generation kan få bli bärare av tron på Kristus: *»Jag tänker på den uppriktiga tro som finns hos dig och som först fanns hos din mormor Lois och din mor Eunice och som nu, det är jag övertygad om, också finns hos dig.»*

En eftermiddag var vi samlade för att samtala kring temat bön. Tre generationer: Gerda Snellman, Mariann Lampa och Sandra Mård. Atmosfären i rummet andades stark gemenskap och villighet att dela kring det som bönen kommit att betyda.

Vi fyra kvinnor där vid köksbordet blir tröstande av varandra under samtalet. Det är gott att få dela bönesvar, som kommit oss till del.

Gerda kom så väl ihåg när hon kunde ta in det här med att det faktiskt är så att Herren har kraft att ge och att han *är* kraften. Hon hade många små som behövde henne och i magen bar hon på ett litet barn. De egna krafterna hade börjat ta slut och hon kände av det tunga läget. Väninnan som var på besök höll fast vid att Gud kommer att hjälpa. Innan väninnorna skildes åt ville den besökande väninnan åter påminna om varifrån kraften kommer att ges. Hon pekade bestämt med fingret uppåt. Den gången föll Guds kraftpalett rakt in i hjärtat på Gerda. En befriande upplevelse!

För Mariann har berättelsen om Daniel i bön gett hopp och tröst. Livet bjuder, inte alltför sällan, på tunga upplevelser, ja t.o.m. på omständigheter som kan tyckas vara hopplösa. I Daniel 10:12 läser vi: *»Han sade till mig: 'Frukta inte, Daniel, ty redan från första dagen när du vände ditt hjärta till att förstå och ödmjuka dig inför din Gud, har dina ord varit hörda, och jag har nu kommit för dina ords skull.»* Tänk vad mäktigt! Redan då är något liksom på gång. Det är hört där hos Gud.

Sandra har funderat över hur börens kommunikation kan ta sig olika uttryck. Hon vill att samtalet mellan Gud och henne ska gå att jämföra med hur ett barns rop på mamma och pappa är. Båda har ett hjärteärendande, båda vill något. Genom att vara under Ordet, läsa och lyssna till Guds Ord, börjar vår vilja och våra förväntningar präglas av Sanningen. *»Man formas av den som man umgås med.»* Sandra har vid utmanande livssituationer hållit fast vid det

Tre generationer
förenade av och i bönen:
Sandra Mård, Gerda Snellman
och Mariann Lampa.

Jesus lovat: »Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut« (Matt 28:20). Efter svåra stunder har hon fått känna hur rikligt benådad hon fått bli, då hon igen fått uppleva sprudlande glädje. Sandra påminner också om möjligheten att vända sig till någon troende och be om förbön.

Vi fyra kvinnor där vid köksbordet blir tröstade av varandra under samtalet. Det är gott att få dela bönesvar, som kommit oss till del. Ibland då vi blickar tillbaka kan vi konstatera; men det där tog Han ju hand om! Någon gång kan vi bara häpna över hur förunderligt Gud svarade.

Någon gång kan tanken komma för oss – måste vi igenom svåra saker för att vi ska börja lova och priså Herren? Kanhända verkar Herren i oss någon gång på det sättet. Mitt i svårigheter påminns vi om att Herren är fullkomlig och att han inte förändras.

Han är värd vårt lov och tack! Vilken trygg klippa att vila mot i alla livets skiften.

Vi påminner varandra om nödvändigheten av att lova Herren. Vi tar exempel av våra kristna bröder för länge sen där borta i fångelset. »Vid midnatt var Paulus och Silas i bön och sjöng lovsånger till Gud, och de andra fångarna lyssnade på dem« (Apg 16:25).

Vi ska inte glömma sångskatten! Sjung och sjung och tacka Herren för den han är. Tacka för bönesvaren och för att vi får vara medvandrare bärandes varandras bördor.

I *Barnsångboken*, nr 198 vers 2, hittar vi en sång som vi kan be som en bön: »Vad jag viskar djupt i mitt hjärta kan bara Gud förstå. Ibland blir orden bara som tankar, men Gud han hör mig ändå.« +

Intervjun sammanställd
av Susann Saitajoki

Transvården har politiserats

PROFESSOR I UNGDOMSPSYKIATRI, Riitakerttu Kaltiala, skriver i den amerikanska nättidningen *The Free Press* (30.10 2023) att transvården hos minderåriga har politiserats, vilket kan orsaka fara för patienternas säkerhet. Många experter tiger eftersom de är rädda att råka ut för en offentlig lynchningskampanj.

I Finland öppnades undersökningar av könsidentiteten hos minderåriga år 2011 till följd av transaktivismen, skriver Kaltiala. Sedan dess har Kaltiala, som är professor och överläkare vid Tammerfors universitetssjukhus inom ungdomspsykiatri, i sitt arbete mött över fem hundra barn och unga som funderat över sin könsidentitet. Följderna har varit chockerande och överraskande likadana i alla västländer sedan minderåriga har släppts till transvården. Patientmängden har ökat och den största gruppen (90%) som sökt sig till vården är tonårsflickor som lider av psykiska störningar, såsom depression och ångest och varav många befinner sig inom det autistiska spektrumet.

” Patientmängden har ökat och den största gruppen (90%) som sökt sig till vården är tonårsflickor som lider av psykiska störningar, såsom depression och ångest och varav många befinner sig inom det autistiska spektrumet.

” Ändå accepterar en majoritet (80%) av patienterna, som vuxna, det kön som de fötts till.

Enligt Kaltiala har man vaknat upp till situationen och sedan 2016 erbjuder man i första hand annan psykiatrisk hjälp än transvård till dessa ungdomar. Beslutet fick transaktivisterna att resa sig.

TRANSVÅRD ÄR INTE EN LÖSNING PÅ ALLT ILLAMÅENDE

Enligt transaktivisterna är transvård en mänsklig rättighet, och enligt dem ångrar sig endast en procent av de som fått vård senare. Riitakerttu Kaltiala skriver ändå att det inte finns tillräcklig forskningsdata över de långsiktiga konsekvenserna av vård som påbörjats som minderårig. Ändå accepterar en majoritet (80%) av patienterna, som vuxna, det kön som de fötts till.

Kaltiala finner det oroande att transvården ses som lösning till ungdomarnas illamående. Situationen påminner enligt henne om 1980–1990-talet då terapeuter födde fram falska minnen hos sina klienter som började tro att alla deras problem berodde på utnyttjanden i barndomen, som i själva verket inte hade skett. +

Karoliina Rauhio-Pokka

Texten är hämtad ur Folkmissionens tidning *Uusi Tie*.

En utsatt familj i Jaranwala vars hem blivit förstört.

Samordnad attack mot kristna i Pakistan

DEN 16 AUGUSTI går till historien som en mörk dag för de kristna i staden Jaranwala i Pakistan. Böneutropen från minareterna ljöd: Döda alla kristna! Det fanns inte mycket tid att vänta, de kristna i staden hann inte ens packa ihop det mest nödvän-

”

Efteråt har man förstått att attacken mot den kristna minoriteten var en mycket samordnad och välorganiserad aktion.

diga, det gällde att fly för sina liv. De kristna tog sin tillflykt till sockerrörsfälten där de gömde sig och på avstånd kunde se när deras egendom och deras kyrkor brann i den mörka natten.

Efteråt har man förstått att attacken mot den kristna minoriteten var en mycket samordnad och välorganiserad aktion. Stora fordon och kranbilar körde in i staden och demolerade kyrkor, plockade ner korsen på kyrkorna, tömde kyrkorna på möbler och tände på allt som kunde brinna. Lastbilar fylldes med ägodelar från de kristnas hem som systematiskt plundrades för att sedan tändas på. +

Texten är hämtad ur Martyrkyrkans vänner rf:s Brev från den lidande kyrkan nr 3/2023.

KVINNO- WEEKEND

22-24.3.2024

En skön helg på Pörkenäs
med vila, gemenskap &
undervisning!

Medverkande: Dana
Fagerholm, Carina Häggblom
och Gerd Snellman

PRIS: 150 euro

Arr. LFF:s familjearbete

FREDAG 22.3

17.30 Drop in från 17.30

18.30 Landa i vilan (musik i kapellet)

Gerd Snellman: *Kvinnan i församlingen*

Kvällsbit, fri samvaro, bastu

LÖRDAG 23.3

8.30 morgonmål

Dana Fagerholm och Carina Häggblom:

Om skam och skuld (pass 1 & 2)

– med avbrott för lunch och mellanmål

15.00–17.00 Bastu, bönepromenad, träning,
sticka, vila

17.00 Middag

18.00 *Om skam och skuld* (pass 3)

20.30 Kvällsmål, gemenskapskväll
med vittnesbörd och sång, bastu

SÖNDAG 24.3

8.30 Morgonmål

10.00 Nattvardsmässa

12.00 Festmåltid

- Det finns möjlighet till samtal och förbön under weekenden.
- Anmälan finns som en länk på Lff.fi och [SoMe](https://www.instagram.com/so.me), 12.2–22.2.2024.

Lyssna till Sions Missionstidning!

Visste du att du också kan lyssna på *Sions Missionstidning*? Det kan finnas många orsaker till att man inte har tid eller möjlighet att läsa tidningen. Då är det bra att man i stället för att prenumerera på tidningen i papperform kan prenumerera på *Sions Missionstidning* som taltidning!

De olika bönehusen läser i tur och ordning in artiklarna i varje nummer av *Sions Missionstidning*. Materialet sammanställs på CD-skivor som sänds direkt till dem som prenumererar på taltidningen.

För mer information och prenumerationer, kontakta Vesa Pöyhtäri (vesa.poyhtari@lff.fi, 044 217 5410).

Prenumerationer

PRISER

Finland

Prenumeration: 39 euro

Gåvoprenumeration: 24 euro

Sverige

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Norge

Prenumeration: 41,25 euro

Gåvoprenumeration: 26 euro

Obs! Betalningarna i euro.

Övriga

Prenumeration: 40 euro + porto

Obs! Betalningarna i euro.

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

PRENUMERATIONER I FINLAND

Adresskorrigeringar/register

+358 44 977 5374 • elin.nyfelt@lff.fi

Obs! Flyttansökan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

PRENUMERATIONER I SVERIGE

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

+46 9 2261041 • hans.rahkola@gmail.com

PRENUMERATIONER I NORGE

Sara Olsen, Borrsvæien 17, 9517 Alta

+47 91165805

FAKTURERING

Antero Heikkilä

+358 500 260 539 • antero.heikkila@multi.fi

TALTIDNING

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma

som för papperstidningen. Kontaktperson

för taltidningen är Vesa Pöyhtäri:

+358 44 217 5410 • vesa.poyhtari@lff.fi

*Gud, var mig nådig enligt din godhet,
utplåna mina överträdelser
enligt din stora barmhärtighet.
Rena mig med isop,
så att jag blir ren,
två mig, så att jag blir
vitare än snö.*

PSALTAREN 51 : 3, 9